

Lidegaards indlæg et stykke ad vejen udtrykte de samme ønsker:

Men der er en ting, som jeg alligevel blev lidt i tvivl om. Hr. Martin Lidegaard taler om et provenu ved salg af kommunale elforsyningsvirksomheder. Skal vi ikke være enige om – sådan har jeg i hvert fald oplevet det, når vi har forhandlet indtil nu – at det, der ligger i L 162 om elforsyningsloven, ikke er et provenu. Der er 40 pct. modregning i bloktilskuddet til kommunerne ved salg af elforsyningsvirksomheder. Det er noget ganske andet. Det er en mindreudgift, vi eventuelt får. Det er ikke et provenu, statskassen får. Det er en mindreudgift, og en mindreudgift kan man ikke sådan disponere over.

I øvrigt havde jeg den opfattelse, at hr. Martin Lidegaard indtil dette øjeblik havde været talsmand for, at denne mindreudgift skulle bruges til gældsnedbringelse. Nu forstår jeg, at hr. Martin Lidegaard vil binde den sammen med klimapolitikken. Og det må jeg sige, den går altså ikke. For det første er jeg ikke enig i det, for det andet kan man ikke bruge de samme penge to gange.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Hr. Dohrmann spørger igen om, hvem der skal betale regningen. Her må jeg sige, at uanset om regningen bliver på 2 mia. kr. eller 4 mia. kr., bliver det jo forbrugerne, der kommer til at betale, medmindre man siger, at forbrugerne har betalt én gang. Det vil hr. Dohrmann åbenbart ikke være med til. Men ellers er det klokkeklare svar: Det bliver, uanset hvilken plan man i øvrigt følger, forbrugerne, der betaler. Om det så er hr. Dohrmanns plan eller min plan, så bliver det forbrugerne, der betaler. Jeg tror bare, at den investering, forbrugerne kommer til at levere, hvis man tager nogle af de nationale udviklingsprojekter med, er en investering, der forandrer sig, hvorimod det andet er penge ud af vinduet.

Det er også til fru Helga Moos, der spurgte, om teknologiudviklingen ikke kan foregå andre steder end i Danmark. Selvfølgelig kan den det, men så tjener danskerne bare ikke på den.

Så til hr. Ulrik Kragh: Vi kan jo nok ikke geråde os ud i en større diskussion om hele pakken. Det vil føre for vidt. Men jeg vil da sige, at hvis man prøver at spørge de 500.000 kunder, der bor uden for NESA's område, og som derfor ikke får en eneste øre ud af salget af NESA, vil de måske føle, at de fik lidt mere valuta for den værdi, som de gennem et monopol har været med til at

opbygge, hvis vi brugte penge til det her, som de ellers igen skal betale.

Til sidst til hr. Kim Andersen: Jeg vil gerne kvittere for de venlige bemærkninger og sige, at vi er helt enige om, at der er tale om en mindreudgift for staten. Det er jo en sænkning af bloktilskuddet. Men hvis man kan bruge den, lad os bare kalde det en mindreudgift, til nedbringelse af gæld, så er det vel også, fordi man ligesom har en kasse penge, man får ud af det. Ellers kunne man jo ikke nedbringe gælden med den.

På samme måde kan man selvfølgelig også beslutte, at en del – jeg vil gerne gentage, at det er en del – bruges til at komme forbrugerne, der har leveret de her værdier, som har betalt regningen én gang, til gode. Det er det, jeg ikke forstår at Venstre ikke er enig med mig i. Forbrugerne har betalt regningen én gang, hvorfor skal de betale den én gang til?

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg synes, at hr. Lidegaard er ude på en glidebane uden lige. Der er jo også elselskaber, der ejes i andelsform, og når man får indtægten, provenuet fra salget af disse virksomheder, skal man jo slippe en form for skat. Det er vist 28 pct. op til 41.000 kr., det er nogle og fyrrer tusinde kroner. Det vil jo så sige en ret anselig beskatning. Skal det så også indgå til klimaformål eller til andre formål, der skal afsættes specielt i statskassen? Det, vi taler om her, er jo, nøjagtig som det blev sagt før, aftalen med amter og kommuner, hvor man finder ud af, hvor meget man skal betale i bloktilskud.

Kl. 20.00

Hr. Martin Lidegaard er jo nok ordfører på L 162 med hensyn til de 40 pct., eller hvad der nu skal opkræves, og der skal jo deponeres i det øjeblik, man ikke har lån. Det nævnedes hr. Martin Lidegaard før. Hvad så med dem, der ikke har lån? Jamen der skal beløbet jo deponeres.

Men jeg kan ikke forstå, at hr. Martin Lidegaard sådan set ikke kan forstå, at når den ene form – anpartsselskaberne, andelsselskaberne – skal beskattes, hvorfor skal kommunerne så ikke også aflevere en del af deres provenu i statskassen? Det fatter jeg altså ikke.

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Lad os lige holde fast i snusfornuften. De 5 mio. CO₂-reduktionston kunne vi godt købe i udlandet, så lad os starte med det. Så er jeg nemlig